

IN DIVVM AVGVSTINVM.

10. folio. 4. F.
Vermis diuitiarum superbia. tomo 10. folio. 4. F. & fo. 91. H.
In diuitijs nihil est sic cauendum, quam superbia morbus. tomo. 10. folio. 174. D. & folio. 219. M.
Morbus diuitiarum, est superbia magna. tomo. 10. folio. 220. A.
Non sunt maiores celestibus diuitiae. tomo. 10. folio. 155. M.
Diuitiae quae putantur plenae deliciarum, sunt plenae periculorum. tomo. 10. folio. 174. H.
Quare peccatores obtineant diuitias. tomo. 10. folio. 231. C. D. & sequentibus.
Diuitiae omnes, deus noster est: vita omnium nostrum, beata, aeterna. tomo. 10. folio. 243. A.
Diuitiae cum acquiruntur, falsam laetitiam tribuunt: cum perduntur, veram tristitiam derelinquunt. tomo. 10. folio. 246. C.
Vnde periclitantur homines, nisi propter diuitias acquirendas? tomo. 10. folio. 263. G.
Diuitiarum detestatio. tomo. 10. folio. 277. L. M.
Deus suis bonis ditat bonos, & cruciat malos. to. 10. folio. 101. E. & sequentibus.
Diues.
Abraham, Isaac, & Iacob quamquam diuites fuerint, tamen regnum caelorum meruerunt. tomo. 2. folio. 79. H.
Diuites noui testamenti. tomo. 2. folio. 114. G. H.
Diuites, dicti superbi. tomo. 2. folio. 117. I.
Diuites Christiani, pauperes sunt. to. 3. folio. 225. C. & F.
Diues. tomo. 3. folio. 225. F.
Superbire nobiles & diuites non debet aduersus pauperes & ignobiles, quoniam simul dicunt deo, Pater noster: quod non possunt vere accipere dicere, nisi se fratres esse cognoscant. tomo. 4. folio. 254. I.
Diuitum laqueus. to. 5. folio. 5. M.
Diuites, qui elemosinas fecerunt, plus sunt letati de ipsis quas pie distribuerunt, quam contristati de temporalibus perditis. Ibidem. folio. 6. A. B.
Diuitibus quomodo thesaurizandum. tomo. 5. folio. 6. B. C.
De diuitis auxilij praedictis, & pauperis sibi sufficientis comparatione. tomo. 5. folio. 45. H. I.
Diuites nunquam contenti, odiosi, semper in lite anxij, nunquam securi, &c. tomo. 5. folio. 45. H.
Quod non visque ad te solum, diues est deus. tomo. 3. folio. 101. D.
Christus diues apud patrem, pauper apud nos: diues in caelo, pauper in terra: diues deus, pauper homo. tomo. 3. folio. 76. G.
Intellige in Christo occultas diuitias, quem pauperem vides. Ibidem. H.
Quod hic pauper fuit, & magnas diuitias attulit, quibus faceret diuites eos quos inuenit pauperes. to. 3. folio. 61. E.
Christus veros pauperes ditat: & falsos diuites pauperat. tomo. 8. folio. 75. M.

Deus maxime diues est: quia facit diuitias quas alij volunt habere. tomo. 3. folio. 235. G.
Diuites tanto plus egent, quanto plus habent. tomo. 3. folio. 33. A.
Diuites egent, & quod est grauius, egent pane. tomo. 3. folio. 50. L.
Diues peculiosus, seruus est magni patrisfamilias. tomo. 3. folio. 70. K.
Diuites plebis quomodo deprecantur vultum regine. tomo. 3. folio. 87. E.
Nemo vult esse diues, nisi ut isetur inter eos, inter quos viuunt, & superior illis videatur. tomo. 3. folio. 93. I.
Qui vult esse diues, non haret partis sed illi inheret, qui totum creauit & possidet. Ibidem. K.
Diuites adorant deum: sed humanitatem nolunt exhibere fraternam. Ibidem.
Diues quam gloriam vilis est habere inter homines, cum viueret, tamen vetustatem, & corruptionem suppliciorum habebit cum mortuus fuerit apud inferos. tomo. 3. folio. 96. F.
Cum diues factus fuerit homo, cur iustus non timebit. Ibidem. I.
Quod nihil secum aufert, et si dimittit quibus vult, non seruat quibus vult. Ibidem. K.
Non ideo secum bene fecit (ut ait) quia manducauit & bibit, & fecit quod voluit. Ibidem. M.
Diues iniquitatem quam manducauit ore cordis apud superos, apud inferos in supplicijs digerebat. Ibidem.
In diuitibus, non tam attendenda sunt facultates, quam cupiditates. tomo. 3. folio. 106. A.
In diuite, non pecuniam, sed auaritiam condemnari: exemplo probatur. Ibidem. C.
Multi pauperes tutius latebant: diuites facti, mox fortioribus praeda sunt facti. tomo. 3. folio. 109. A.
Diuites praepceptoribus & correctoribus suis inimicitias inducunt: & sunt inimici verum dicentibus. tomo. 3. folio. 105. K.
Quod excedunt metas humani generis, homines se pares ceteris non putantes. Ibidem. L.
Diues & pauper, conditione & sorte humani generis, in qua omnes nascuntur, aequales sunt. Ibidem. M. tomo. 9. folio. 240. F.
Diuites qui non superbe sapiunt, in deo pauperes sunt. tomo. 3. folio. 195. H.
Diuiti bonum est, ut agnoscat se pauperem: si enim plenum se putat, tumor est illi, non plenitudo: agnoscat se inane, ut possit impleri. tomo. 3. folio. 299. A.
Diuites multi in diuitijs suis moriuntur. tomo. 3. folio. 50. I. & sequentibus.
Diues difficile ingreditur in regnum caelorum. to. 4. folio. 77. C. to. 3. folio. 106. A.
Diuites non superbiant in pauperes. tomo. 4. folio. 254. I.
Diuites huius seculi, etiam inter pauperes dei numerari. tomo. 3. folio. 217. C.
Diues Christus, & pauper. tomo. 3. folio. 235. G. & sequentibus.

Necesse est ut trahatur diues, aut ipse per res suas, aut res ipsius per illum. tomo. 3. folio. 300. G.
Si nihil cupit, nihil diuiti deest. tomo. 3. folio. 301. B.
Deus ideo fecit diuitem, ut probet illum de paupere. to. 3. folio. 302. C.
Plus est pauperi videre caelum stellatum, quam diuiti tectum inauratum. tomo. 3. folio. 310. E.
Diues ad hoc plus habet, ut plus tumeat. tomo. 3. folio. 316. F.
Diuites tuti essent, si non haberet quare quaererentur a raptoribus. tomo. 3. folio. 317. M.
Difficile est ut diuites non contrahant plura peccata. tomo. 3. folio. 318. I.
Quanto eris ditior, tanto timidior. tomo. 3. folio. 324. K.
Superflua diuitum, necessaria sunt pauperum. tomo. 3. folio. 355. B. tomo. 10. folio. 4. H.
Mendici & diuitis, par naturae conditio. tomo. 10. folio. 4. D.
Diues, quis vere? tomo. 10. folio. 4. E. tomo. 10. folio. 136. G. & fo. 156. A.
Voles diues fieri, pererrat a fide, & inserit se doloribus multis. tomo. 10. folio. 4. E.
Aliud est esse diuitem, aliud velle diuitem fieri. Ibidem.
Qui vult diues fieri, incidit in tetatonem & desideria multa, stulta & noxia. tomo. 10. folio. 174. I. K.
Diuites vtantur consuetudine infirmitatis suae. tomo. 10. folio. 4. H.
Diuitum preciosus victus infirmitas. Ibidem.
In diuites immisericordes: Sermo. tomo. 10. folio. 22. L. M.
Quid diuitibus repensetur, si bene fecerint pauperibus. Ibidem. M. & sequentibus.
Diues & pauper, duo contraria, sed duo sibi necessaria. to. 10. folio. 23. A.
Diuitibus quid Paulus praecipiat. tomo. 10. folio. 4. E. F. & sequentibus.
Diuitiae quid generent. Ibidem.
Diuitis officium. tomo. 10. folio. 22. A.
Dignatio dei est, cum visitat diuitem in pauperis specie. Ibidem. C.
Diues deo. tomo. 10. folio. 78. K. L.
Diuites qui, in scripturis. tomo. 10. folio. 11. B. & sequentibus.
Diuitibus consilium quod datum. tomo. 10. folio. 91. H. & sequentibus.
Maiores nostri quare diuites, & nos pauperes. tomo. 10. folio. 112. M.
Diues & pauper, eiusdem sortis sunt futuri. tomo. 10. folio. 117. A.
Deus diuitem facit, ut dum pauperi superflua dat, remedium suorum peccatorum acquirat. tomo. 10. folio. 119. G.
Laudandus est diues humilis, laudandus est diues pauper. tomo. 10. folio. 174. D.
Diues quomodo pauper. Ibidem. G.
Qui volunt diuites fieri, &c. exponitur. tomo. 10. folio. 174. I. & sequentibus.
Comparatio pauperum ad diuites. tomo. 10. folio. 216. L. M.
Quid habet diues, si deum non habet. tomo. 10. folio. 217. A.

Exclamatio